REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-71/2026-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E NJ E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Dini Jellin, u pravnoj stvari tužitelja Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju, OIB: 99122235709, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269D, protiv tuženika TESLA DYNAMICS d.o.o. u stečaju, OIB: 29554482567, Petrinjci, Odvojak 4, radi utvrđenja osporene tražbine, radi utvrđenja, nakon javne glavne rasprave zaključene 12. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev, koji glasi:
"Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja AGENCIJA ZA PLAĆANJA U POLJOPRIVREDI, RIBARSTVU I RURALNOM RAZVOJU, Ulica grada Vukovara 269d, Zagreb, OIB: 99122235709 prema tuženiku TESLA DYNAMICS d.o.o. u stečaju, Odvojak 4, Petrinjci, OIB: 29554482567 u iznosu od 43.312,06 EUR, kao tražbina II. (drugog) višeg isplatnog reda.

i

r i j e š i o j e

Odbacuje se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka, kao nedopušten.

Obrazloženje

1. Tužitelj navodi da je rješenjem ovog suda, posl. br. St-1366/2025 od 16. rujna 2025. nad tuženikom otvoren stečajni postupak. U predmetnom stečajnom postupku tužitelj je kao stečajni vjerovnik prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 44.702,25 EUR s osnova Izvoda otvorenih stavaka te Odluka o povratu. Stečajni upravitelj tuženika je u tablicama prijavljenih tražbina, razlučnih i izlučnih prava od 10. prosinca 2025. osporio tražbinu tužitelja u cijelosti te je kao razlog osporavanja tražbine

naveo: „Prema navodima z.z. dužnika i dostavljenom dokumentu, potpora za 2021. godinu u iznosu od 17.066,44 eura nije isplaćena već je izvršeno preknjiženje, vjerovnik je pozvan na dopunu prijave tražbine dostavom potvrda o pravomoćnosti i ovršnosti odluka o povratu iz 2021., tražena dopuna nije zaprimljena.“ te „Protiv odluke od 29. rujna 2025. godine podnesena žalba o kojoj nije donesena odluka.“ Dodatno je u tablici navedeno i da vjerovnik (tužitelj) navodi da tražbinu prijavljuje temeljem odluka kao ovršnih isprava, međutim na poziv stečajne upraviteljice nije dostavio potvrdu o pravomoćnosti i ovršnosti odluka na kojima se temelje prijave tražbina. Nadalje, na ispitnom ročištu od 22. prosinca 2025. godine, stečajna upraviteljica je istaknula da tužitelj nikada nije isplatio ukupno prijavljeni iznos od 44.702,25 eura na račun stečajnog dužnika, već je u svojim knjigama iznose od 17.066,44 eura i 27.635,81 eura preknjižio sa jedne pozicije na drugu poziciju. Stečajna upraviteljica nadalje je navela da je dužnika u upravnom postupku protiv Agencije (tužitelja) zastupao odvjetnik Maks Skendžić, te da je od njega i ranijeg zakonskog zastupnika dužnika dobila obavijest da je Agencija (tužitelja) bila u obvezi isplatiti dužniku potpore za druga razdoblja (dakle, ne za razdoblja za koja je Agencija podnijela prijavu tražbine), međutim, Agencija nije isplatila dužniku potpore za ta druga razdoblja, već je napravila interno prebijanje. Stečajna upraviteljica dodatno je istaknula da je pozvala tužitelja da dostavi potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti Klasa: 320-01/17-03/84731, Ur. broj 343-0100/01-21-009 od 24. rujna 2021.; Klasa: 320-01/17-03/84731, Ur. broj 343-0100/01-21-011 od 19. listopada 2021.; Klasa: 320-01/17-03/84731, Ur. broj 343-0100/01-21-015 od 26. studenog 2021.; Klasa: 320- 01/18-03/60047, Ur. broj 343-0100/01-21-017 od 2. prosinca 2021.; Klasa: 320-01/18- 03/60047, Ur. broj 343-0100/01-21-018 od 17. prosinca 2021.; Klasa: 440-12/21-04-04- 01/0497, Ur. broj 343-2000-25-022 od 29. rujna 2025., ali da tužitelj nije dostavio odluke s potvrdama pravomoćnosti i ovršnosti, već da je tužitelj stečajnoj upraviteljici dostavio očitovanje od 18. prosinca 2025. iz kojeg proizlazi da su odluke koje je Agencija (tužitelj) navela u prijavi svoje tražbine ukinute. Dakle, stečajna upraviteljica navodi da prijavljeno potraživanje tužitelja osporava u cijelosti te da tužitelj za svoju prijavljenu tražbinu ne raspolaže ovršnom ispravom. Slijedom navedenog, rješenjem Naslovnog suda o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-1366/2025 od dana 23. prosinca 2025. tužitelj je upućen pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine. Sukladno rješenju Naslovnog suda tužitelj podnosi ovu tužbu u roku propisanom odredbom članka 267. stavak 1. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, u daljnjem tekstu: *SZ*) sve iz razloga koji se obrazlažu u nastavku. Na temelju odredaba članka 144. Zakona o poljoprivredi (NN 118/2018, 42/2020, 127/2020, 52/2021, 152/2022, 152/2024, u daljnjem tekstu: *ZP*) tužitelj u slučaju neopravdano provedenih plaćanja, donosi odluku o povratu sredstava u skladu s propisom kojim se uređuje pitanje proračuna, te poštujući odredbe o povratu sredstava propisane Uredbom (EU) br. 1306/2013 i Uredbom (EU) br. 2021/2116. Odredbom članka 144. stavak 2. ZP propisano je da tužitelj donosi odluku o povratu sredstava kojom od korisnika zahtijeva povrat isplaćenih sredstava, po zaprimanju izvješća o kontroli ili sličnog dokumenta u kojemu se navodi da je došlo do nepravilnosti te za sva neopravdana plaćanja, između ostalog ako se nakon izvršene isplate potpore, na temelju naknadne administrativne kontrole, kontrole na terenu, revizijskog nadzora ili inspekcijskog nadzora utvrdi nepravilnost koju je učinio korisnik. U skladu s člankom 144. stavak 4. ZP-a prilikom donošenja odluke o povratu dug se evidentira u Knjizi dužnika Agencije

za plaćanja radi daljnjeg praćenja duga i pravodobne provedbe postupaka kojima se osigurava naplata duga. Stavkom 5. istog članka je propisano da je korisnik dužan uplatiti sredstva utvrđena odlukom o povratu sredstava na račun Agencije za plaćanja u roku od 30 dana od dana njezine dostave korisniku. Stavkom 7. istog članka je propisano da korisnik ima pravo podnijeti žalbu na odluku o povratu sredstava iz stavka 1. ovoga članka o kojoj odlučuje Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), no žalba korisnika ne odgađa izvršenje odluke o povratu sredstava. Istovjetne odredbe su bile na snazi i u vrijeme izdavanja odluka o povratu koje se odnose na iznos tražbine tužitelja od 17.066,44 eura. Dakle, u skladu s navedenim odredbama ZP-a izdane su i Odluke o povratu na temelju koje tužitelj imao potraživanja prema tuženiku te ih je kao stečajni vjerovnik prijavio kao tražbinu u stečajnom postupku. Naime, tužitelj je korisniku izdao sljedeće odluke o povratu: 1) Odluka o povratu, Klasa: 320-01/17-03/84731, Urbroj: 343-0100/01-21-009 izdane dana 24.09.2021. godine za povrat neopravdano isplaćene potpore za Plaćanja za prijelaz na ekološke poljoprivredne prakse i metode za 2017. godinu u iznosu od 215.482,19 kuna/28.599,39 eura, (u daljnjem tekstu: Odluka o povratu 1) 2) Odluka o povratu, Klasa: 320-01/17-03/847731, Urbroj: 343-0100/01-21-011 izdane dana 19.10.2021. godine za povrat neopravdano isplaćene potpore za Osnovno plaćanje za 2017. godinu u iznosu od 16.740,38 kuna/2.221,83 eura (u daljnjem tekstu: Odluka o povratu 2), 3) Odluka o povratu, Klasa: 320-01/17-03/84731, Urbroj: 343-0100/01-21-015 izdane dana 26.11.2021. godine za povrat neopravdano isplaćene potpore za Plaćanje za mlade poljoprivrednike za 2017. godinu u iznosu od 10.867,00 kuna / 1.442,30 eura (u daljnjem tekstu: Odluka o povratu 3), 4) Odluka o povratu, Klasa: 320-01/18-03/60047, Urbroj: 343-0100/01-21-017 izdane dana 02.12.2021. godine za povrat neopravdano isplaćene potpore za Plaćanje za mlade poljoprivrednike za 2018. godinu u iznosu od 12.880,79 kuna/1.709,57 eura (u daljnjem tekstu: Odluka o povratu 4), 5) Odluka o povratu, Klasa: 320-01/18-03/60047, Urbroj: 343-0100/01-21-018 izdane dana 17.12.2021. godine za povrat neopravdano isplaćene potpore za Zatravnjivanje trajnih nasada za 2018. godinu u iznosu od 37.095,04 kune/ 4.923,36 eura (u daljnjem tekstu: Odluka o povratu 5). Protiv Odluka o povratu 1, 2, 3 i 5 stečajni dužnik je izjavio žalbe odnosno prigovore te je Ministarstvo kao drugostupanjsko tijelo donijelo rješenja kojima se usvajaju žalbe i vraćaju predmeti tužitelju na ponovno postupanje. Stoga je tužitelj izdao ponovljene odluke o povratu, i to: U odnosu na Odluku o povratu 1 - Odluka o povratu, Klasa: 320-01/17-03/84731, Urbroj: 343-0100/01-22-027 izdane dana 12.08.2022. godine za povrat neopravdano isplaćene potpore za Plaćanja za prijelaz na ekološke poljoprivredne prakse i metode za 2017. godinu u iznosu od 215.482,19 kuna/28.599,40 eura (u daljnjem tekstu: Ponovljena Odluka 1). U odnosu na Odluku o povratu 2 - Odluka o povratu, Klasa: 320-01/17-03/847731, Urbroj: 343-0100/01-23-036 izdane dana 28.6.2023. godine za povrat neopravdano isplaćene potpore za Osnovno plaćanje za 2017. godinu u iznosu od 2.233,54 eura/16.740,38 kuna1 (u daljnjem tekstu: Ponovljena Odluka 2). U odnosu na Odluku o povratu 3 - Odluka o povratu, Klasa: 320-01/17-03/84731, Urbroj: 343-0100/01-23-037 izdane dana 28.6.2023. godine za povrat neopravdano isplaćene potpore za Plaćanje za mlade poljoprivrednike za 2017. godinu u iznosu od 1.449,90 eura/10.867,00 kuna(u daljnjem tekstu: Ponovljena Odluka 3). U odnosu na Odluku o povratu 5, ističe se da Ministarstvo rješenjem, KLASA: UP/II-034-08/22-01/533, URBROJ: 525-04/127-23-3, od 21.3.2023. godine, nije izričito stavilo van snage navedenu Odluku o povratu te

nije donesena odluka u ponovljenom postupku. Dokaz: - uvid u rješenje Ministarstva, Klasa: UP/II-034-08/22-01/533, URBROJ: 525-04/127-23-3 od 21. veljače 2023. uz očitovanje od 18.12.2025. Dakle, tužitelj je u ponovljenim postupcima donio odluke o povratu na iste iznose kao i u inicijalnim Odlukama o povratu 1 do 3 samo s detaljnijim obrazloženjima u skladu s uputama Ministarstva iz rješenja o žalbama. Protiv Odluka o povratu iz ponovljenih postupaka, stečajni dužnik odnosno tuženik nije izjavio žalbe. Nadalje, zbog činjenice otvaranja stečajnog postupka, tužitelj je tuženiku izdao i Odluku o odbijanju zahtjeva za isplatu i o povratu sredstava KLASA: 440-12/21-04-04-01/0497, URBROJ: 343-2000-25-022 od 29. rujna 2025. godine kojom je tuženiku odbio zahtjev za isplatu te naložio povrat do tada uplaćenih sredstava u iznosu od 27.635,81 eura (u daljnjem tekstu: Odluka o odbijanju i povratu). Naime, kako proizlazi iz samog obrazloženja navedene 1 Tečaj 1 eura – 7,495 kuna – napomena u odluci o povratu 2 Tečaj 1 eura – 7,495 kuna – napomena u odluci o povratu odluke, činjenicom otvaranja stečajnog postupka tuženik je prestao biti prihvatljiv korisnik unutar Natječaja za provedbu Podmjere 4.4. „Potpora za neproduktivna ulaganja povezana s ostvarenjem ciljeva poljoprivrede, okoliša i klimatskih promjena“ – provedba tipa operacije 4.4.1 „Neproduktivna ulaganja povezana s očuvanjem okoliša“ od 9. listopada 2020. te mu je tužitelj odbio konačan zahtjev za isplatu i zatražio povrat sredstava isplaćenih na temelju Odluke o isplati od 25. veljače 2022. godine. Dakle, slijedom izdavanja predmetnih odluka o povratu, navedeni iznosi se odnose na iznose otvorenog duga evidentiranog u poslovnim knjigama tužitelja, odnosno na iznose prijavljenih tražbina. Stoga radi jasnoće ističemo, tužitelj je stečajnoj upraviteljici, dostavio Prijavu tražbine KLASA: 423-01/25-01/0001, URBROJ: 343-2303/02-25-004, od 19. rujna 2025. godine, na ukupan iznos tražbine 17.066,44 eura (12.958,12 eura glavnica + 4.108,32 eura zakonske zatezne kamate od dospijeća pojedinog duga do datuma otvaranja stečajnog postupka 16. rujna 2025. godine). Nadalje, tužitelj je stečajnoj upraviteljici dostavio i dodatnu Prijavu tražbine, KLASA: 423-01/25-01/0001, URBROJ: 343-2303/02-25-005, od 4. studenog 2025. godine, na iznos od 27.635,81 euro (iznos glavnice duga), kojim se u ukupan iznos tražbine dodaje i tražbina sukladno Odluci odbijanju i povratu izdanoj 29. rujna 2025. godine. Slijedom zahtjeva stečajne upraviteljice da se prijava tražbine dopuni dostavom potvrde o pravomoćnosti i ovršnosti odluka temeljem kojih je prijava tražbine podnesena, tužitelj je dostavio očitovanje, KLASA: 423-01/25-01/0001, URBROJ: 343-1000/01-25-010, od 18. prosinca 2025. godine uz koje je dostavljen objedinjeni popis svih odluka o povratu izdanih tuženiku i Izvadak otvorenih stavaka prema kojemu je ukupan iznos duga glavnice 40.593,93 eura te obračunata zatezna kamata 2.718,13 eura. U dostavljenom očitovanju tužitelj navodi da je slijedom podnesenih žalbi tuženika, drugostupanjsko tijelo vratilo odluke o povratu na ponovno postupanje kako bi se tuženiku osiguralo jasnije obrazloženje utvrđenih dugova. Tuženik je radi jasnijeg obrazloženja određene odluke o povratu stavio van snage i izdao nove odluke o povratu. Posljedično tome, iznos obračunate zatezne kamate se umanjio te stoga ukupno potraživanje tužitelja prema tuženiku iznosi 43.312,06 eura, a što je različito od inicijalno prijavljenog 44.702,25 eura. U odnosu na razlog osporavanja tražbine tužitelja da iznos koji je tužitelj prijavio nikada nije isplatio tuženiku Kako je već navedeno u točki I tužbe, stečajna upraviteljica je osporavanje dijela tražbine obrazložila na slijedeći način: „potpora za 2021. godinu u iznosu od 17.066,44 eura nije isplaćena već je izvršeno preknjiženje, vjerovnik je pozvan na dopunu prijave

tražbine dostavom potvrda o pravomoćnosti i ovršnosti odluka o povratu iz 2021. godine, tražena dopuna nije zaprimljena.“ Također, na ispitnom ročištu dana 22. prosinca 2025. godine je istaknula da vjerovnik nikada nije isplatio ukupno prijavljeni iznos od 44.702,25 eura na račun stečajnog dužnika već je u svojim knjigama iznose od 17.066,44 eura i 27.635,81 eura preknjižio sa jedne pozicije na drugu poziciju. Dodatno je istaknula i da ju je bivši z.z. tuženika obavijestio da je tužitelj bio u obvezi isplatiti dužniku potpore za druga razdoblja ali to nije isplatio već je napravio interno prebijanje. U odnosu na ove navode i razloge osporavanja, punomoćnik tužitelja je već na ročištu istaknuo da se iznos od 17.066,44 eura ne odnosi ni na kakvu potporu za 2021. godinu koja nije isplaćena, već je to preostali iznos uvećan za iznos zatezne kamate koji je tuženik dužan vratiti tužitelju na temelju Odluka o povratu iz 2023. godine odnosno preciznije Ponovljene Odluke 1, 2 i 3 te Odluke o povratu 4 i 5. Naime, kako je već navedeno u točki II. ove tužbe, tužitelj je u skladu s člankom 145. stavak 1. ZP-a vršio poravnanja (naplatu duga prijebojem prilikom isplate sljedećih odobrenih potpora) te je do otvaranja stečaja već poravnao sredstva u iznosu od 25.938,33 eura glavnice te 2. 691,70 eura kamata. Dakle, neosnovan je i netočan navod da se iznos od 17.066,44 eura trebao isplatiti tuženiku, ali je izvršeno preknjiženje. Dodatno je nejasno zašto stečajna upraviteljica ili već sam bivši z.z. tuženika navode da se taj iznos odnosi na potporu za 2021. godinu, kad je jasno da se potraživanja odnose na prethodno isplaćene potpore tuženiku prema Jedinstvenim zahtjevima za 2017. i 2018. godinu. Nadalje, u potpunosti je netočan navod i da tužitelj nikada nije isplatio iznose od 17.066,44 eura odnosno 27.635,81 eura već je samo preknjižio s jedne pozicije na drugu poziciju. Naime, kako je već ranije rečeno, u odnosu na iznos od 17.066,44 eura, ističe se da je to ukupan preostali (neporavnati) iznos na temelju prethodno navedenih Ponovljenih Odluka 1, 2 i 3 te Odluka o povratu 4 i 5 koji obuhvaća i glavnicu i kamate. U prilogu dostavljamo izvještaje za isplate provedene za ostvarena prava za koja su naknadno donesene predmetne odluke o povratu - Pregled isplata po Jedinstvenom zahtjevu za 2017. godinu i Pregled isplata po Jedinstvenom zahtjevu za 2018. godinu s naznačenim potporama i iznosima na koje se odnose odluke o povratu na temelju kojih je tužitelj prijavio tražbinu. Dakle, iz navedenih tablica je vidljivo s kojim danom i u kojim iznosima su tuženiku bile odobrene i isplaćene potpore za koje je tužitelj tražio povrat. Nadalje, u odnosu na iznos od 27.635,81 eura, ističe se da se taj iznos odnosi na potporu iz tipa operacije 4.4.1. koji je tuženiku isplaćen na temelju Odluke o isplati, Klasa: 440-12/21-04-04-01/0497, URBROJ: 343-1504/01-22-011 od 25. veljače 2022. godine. Navedena isplata je izvršena tuženiku dana 1. ožujka 2022. Budući da je u trenutku isplate tuženiku tužitelj već imao u svojim poslovnim knjigama evidentirane dugove na ime tuženika po drugim osnovama, provedena je naplata tih dugovanja. Dakle, isplata nije provedena na račun korisnika jer je za iznos odobrene potpore zatvoren ranije evidentirani tuženikov dug. Detalji se vide u izvještaju/tablici - Pregled isplata za mjeru Ulaganja u fizičku imovinu (M4). Prema tome, točni su navodi da je tužitelj bio u obvezi isplatiti tuženiku potpore za druga razdoblja, ali nije, jer je napravio interno prebijanje. Naime, iako nisu precizirani na koje točno isplate se odnosi ovaj navod, upravo to potvrđuje da je tužitelj postupao u skladu s člankom 145. ZP-a kada je poravnavao dugovanja tuženika sa svakom sljedećom isplatom odobrenih potpora do naplate ukupnog iznosa duga. U odnosu na razlog osporavanja dijela tražbine tužitelja da je protiv Odluke o odbijanju i povratu podnesena žalba o kojoj nije donesena odluka. U odnosu na ovaj razlog ističe se da

neovisno o tome što je podnesena žalba protiv Odluke o odbijanju i povratu, u skladu s člankom 144. stavak 7. ZP-a korisnik ima pravo podnijeti žalbu na odluku o povratu sredstava, no žalba korisnika ne odgađa izvršenje odluke o povratu sredstava. Slijedom navedenog, nevažno je što je izjavljena žalba protiv navedene odluke, budući da protekom roka od 30 dana za dobrovoljno ispunjenje odluke o povratu postaju izvršne. U odnosu na razlog osporavanja tražbine jer tužitelj nije dostavio potvrde o pravomoćnosti i ovršnosti za odluke na koje se pozvao u prijavi te da je prijavu temeljio na odlukama koje su bile poništene rješenjem Ministarstva. Prije svega se ističe da je stečajna upraviteljica dana 25. studenog 2025. godine putem e-maila pozvala tužitelja da dopuni prijavu tražbine od 19. rujna 2025. s dostavom potvrda o pravomoćnosti i ovršnosti odluka temeljem kojih je prijava podnesena. Tužitelj je u svom odgovoru istaknuo da omaškom nije uz prijavu dostavio Ponovljene Odluke 1, 2 i 3 koje su u ponovljenom postupku donesene radi povrata istih iznosa kao i u Odukama o povratu 1, 2, 3, a što je vidljivo iz samih odluka, ali i Izvatka otvorenih stavaka s danom 30. listopada 2025. koji je dostavljen uz očitovanje tužitelja stečajnoj upraviteljici od 18. prosinca 2025. godine. Dakle, radi se o tražbinama tužitelja koje su postojale i evidentirane prema tuženiku prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom te u vrijeme perioda za prijavu u stečajni postupak. Nadalje, u odnosu na potvrde o pravomoćnosti i ovršnosti, ističe se da je tužitelj u svom očitovanju od 18. prosinca 2025. godine naveo s kojim datumima su dostavljene odluke o povratu postale izvršne. Također, iako je tužitelj u obrascima 16. uz prijavu tražbine od 19. rujna 2025. te 4. studenog 2025. godine naveo da raspolaže ovršnim ispravama, s druge strane je vidljivo da je u podacima o tražbini kao pravnu osnovu tražbine naveo da istu prijavljuje na temelju Izvatka otvorenih stavaka – koji prikazuje dug temeljem odluka o povratu. Dakle, budući da tužitelj svoj dug ne temelji na ovršnim ispravama već vjerodostojnim, nevažno je što tužitelj nije dostavio potvrde o pravomoćnosti i ovršnosti. U krajnjem slučaju, raspolaganje ovršnim ispravama u kontekstu SZ-a je bitno samo u odnosu na to hoće li tužbu radi utvrđivanja osporenih tražbina pokrenuti vjerovnik osporene tražbine ili osporavatelj tražbine u skladu s člankom 266. SZ-a, a o čemu je već odlučio ovaj sud kada je upravo tužitelja uputio da pokrene ovu parnicu. Slijedom svega navedenog, jasno je kako su razlozi osporavanja tražbine tužitelja od strane stečajne upraviteljice netočni, nejasni i u konačnici neosnovani te da je tužitelj u trenutku podnošenja prijave predmetne tražbine u stečaj imao osnovano potraživanje prema tuženiku na temelju Izvatka otvorenih stavaka i odluka o povratu te da se njegova tražbina treba u cijelosti smatrati osnovanom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Tužitelj je u stečajnom postupku nad tuženikom podnio 2 prijave tražbine- jednu od dana 19. rujna 2025. na iznos od 7.066,44 EUR (prilog 2 tužbe) i drugu od dana 4. studenoga 2025. na iznos od 27.635,81 EUR (prilog 3 tužbe) koje je stečajna upraviteljica osporila iz razloga kako je navedeno na ispitnom ročištu a to je da sredstva po odlukama o povratu temeljem kojih su prijavljene tražbine nisu ni isplaćena na račun tuženiku tj. korisniku Tesla dynamics d.o.o, već da je tužitelj izvršio interni prijeboj ovih tražbina prema tuženiku s neisplaćenim potporama koje su tuženiku priznate drugim odlukama tužitelja te dodatno i da je protiv odluke od 29. rujna 2025., temeljem koje je podnesena prijava tražbine od 4. studenoga 2025. izjavljena žalba o kojoj nije donesena odluka. Povodom zaprimljene prijave tražbine

od 19. rujna 2025. a obzirom da je tužitelj u istoj naveo da ju prijavljuje temeljem ovršne isprave iako je potvrda ovršnosti nedostajala na odlukama (pa da bi se ustanovilo koga treba uputiti u parnicu), tužitelj je pozvan na dopunu prijave tražbine dostavom potvrde ovršnosti odluka i to odluka koje tužitelj u tužbi označava kao odluka o povratu I, II, III, IV i V. Tužitelj međutim u očitovanju od 18. prosinca 2025. kada je rok za dostavu prijava tražbina protekao (stečaj otvoren 16. rujna 2025., rok za prijavu tražbina iznosio je 60+8 dana od 16. rujna 2025. - dakle do 24. studenoga 2025.) dostavlja sasvim nove odluke i navodi da su odluke temeljem kojih je podnio prijavu tražbine (odluke o povratu od 1-5) stavljene izvan snage i donesene nove odluke (u tužbi označene kao ponovljene odluke 1-3), a u odnosu na odluku o povratu broj 5 da je povodom žalbe stavljena izvan snage no da nova odluka nije ni donesena. Tužitelj je time dakle nakon isteka roka za prijavu tražbina promijenio pravnu osnovu svoje tražbine, što je nedopušteno te se dokumentacija dostavljena uz očitovanje tužitelja od 18. prosinca 2025. nije ni mogla uzeti u obzir prilikom ispitivanja njegove tražbine, to tim prije što je tužitelj svom tom dokumentacijom raspolagao i prilikom podnošenja prijave tražbine od 16. rujna 2025. te ju je u roku za prijavu tražbine bio dužan dostaviti. Ovako ispada da je tužitelj prijavio tražbinu temeljem odluka koje su stavljene van snage slijedom čega je logično da je prijava tražbine temeljem takvih isprava morala biti osporena. No i neovisno o tome, tužitelj kako ni uz prijavu tražbine tako niti uz tužbu nije dostavio dokaz da je iznose potpore povrat kojih traži zaista isplatio na račun tužitelja tj. društva Tesla dynamics d.o.o. prije otvaranja stečaja, dok se ni iz priloga dostavljenih uz tužbu (pregledi isplata za 2017. i 2018.) to sa sigurnošću ne može utvrditi a teret dokaza da je isplata izvršena je na tužitelju. S druge strane, navodi iz tužbe su međusobno kontradiktorni jer dok tužitelj s jedne strane osporava da je vršio interno prebijanje i time zatvarao dugovanje tuženika, s druge strane, to izričito potvrđuje. Tako se u tužbi navodi da „ u odnosu na iznos od 17.066,44 eura, ističe se da je to ukupan preostali (neporavnati) iznos na temelju prethodno navedenih ponovljenih odluka 1, 2 i 3 te odluka o povratu 4 i 5 koji obuhvaća i glavnicu i kamate.“ Ovdje se ponavlja da tražbina u tom iznosu nije prijavljena temeljem ponovljenih odluka 1, 2 i 3 već odluka o povratu 1, 2, 3, 4 i 5, pri čemu su, kako i sam tužitelj navodi odluke o povratu 1, 2 i 3 stavljene izvan snage, kao i odluka o povratu broj 5 za koju nova nije ni donesena. Tako da ne vidimo kako je tužitelj mogao poravnavati iznose međusobnih potraživanja temeljem odluka koje nisu na snazi, dok s druge strane ponovljene odluke 1, 2 i 3 nisu pravna osnova prijavljene tražbine od 16.09.2025. niti tužitelj može na ovaj način pravdati svoj propust da tražbinu prijavi temeljem važećih odluka koje su nedvojbeno donesene ranije, pa i neovisno o tome što se iste odnose na iste predmete te se radi o istim iznosima. U odnosu na prijavu tražbine u iznosu od 27.635,81 eura, tužitelj navodi da se „taj iznos odnosi na potporu iz tipa operacije 4.4.1. koji je tuženiku isplaćen na temelju odluke o isplati, Klasa: 440-12/21-04-04-01/0497, URBROJ: 343-1504/01-22-011 od 25. veljače 2022. Navedena isplata je izvršena tuženiku dana 1. ožujka 2022. Budući da je u trenutku isplate tuženiku tužitelj već imao u svojim poslovnim knjigama evidentirane dugove na ime tuženika po drugim osnovama, provedena je naplata tih dugovanja. Dakle, isplata nije provedena na račun korisnika jer je za iznos odobrene potpore zatvoren ranije evidentirani tuženikov dug“. Dakle sam tužitelj potvrđuje da isplata tog iznosa tužitelju u konačnici nije izvršena jer je izvršeno interno prebijanje, a prijeboj je valjan način prestanka obveza, pa je slijedom toga, vršenjem tog prijeboja prestala tužiteljeva

tražbina temeljem ove odluke. U prilog tome dostavlja se i dokumentacija dostavljena na znanje stečajnoj upraviteljici od strane bivšeg z.z. dužnika i to ispis e-mail prepiske tužitelja i Hrvoja Mucavca od 1. prosinca 2025. s prilogom – dokumentom „pregled isplata ibk 486205“. S obzirom da se u stečajnom postupku, ovisno o priljevu sredstava, tražbine stečajnih vjerovnika namiruju stvarnim isplatama u novcu prema priljevu gotovinskih sredstava i kad se za to ispune svi zakonski uvjeti, zaista je nejasno kako tužitelj zamišlja da mu tuženik u stečajnom postupku namiri tražbine za koje u konačnici sam navodi da ih je „zatvorio“ tj, koje su prestale postojati ili nisu nikad ni isplaćene na račun tuženika pa da bi ih bio dužan vratiti. Stoga se predlaže da obvezati tužitelja da dostavi dokaze o stvarnim isplatama sredstava tuženiku i to temeljem ISTIH odluka na kojima se temelje prijave tražbina od 16. rujna 2025. i 4. studenoga 2025., budući je teret dokaza o tome na tužitelju. U nedostatku takvih isprava, a s obzirom na navode iz same tužbe, već je sada za zaključiti da je tužbeni zahtjev neosnovan te da isti treba odbiti u cijelosti i obvezati tuženika na naknadu prouzročenog parničnog troška. U Rijeci, 17. veljače 2026. Tesla dynamics d.o.o. u stečaju po stečajnoj upraviteljici Lovorki Juranović.

3. U podnesku od 15. svibnja 2026. tužitelj ističe da je Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva donijelo rješenje KLASA: UP/II-034-08/25-01/701, URBROJ: 525-14/111-26-2 od 24. ožujka 2026. kojim je odbilo žalbu tuženika izjavljenu protiv Odluka o odbijanju i povratu od 29. rujna 2025. čime je potvrdilo navedenu odluku i stav tužitelja. Navod tuženika da je tužitelj nakon isteka roka za prijavu tražbina promijenio pravnu osnovu svoje tražbine što je nedopušteno te se dokumentacija dostavljena uz očitovanje tužitelja od 18. prosinca 2025. nije niti mogla uzeti u obzir prilikom ispitivanja njegove tražbine jer je tom dokumentacijom tužitelj raspolagao i prilikom podnošenja prijave tražbine od 16. rujna 2025. te ju je u roku za prijavu tražbine bio dužan dostaviti. Tužitelj ističe da je upravo pozivom stečajne upraviteljice tužitelju dana 25. studenog 2025. kojim je tražila dostavu dodatne dokumentacije, tužitelju omogućeno da u sklopu svog očitovanja (isto je otpremljeno 18. prosinca 2025.) dostavi dodatnu dokumentaciju odnosno u ovom slučaju ponovljene odluke 1, 2 i 3. Dakle, sama stečajna upraviteljica je produžila rok za dostavu dodatne dokumentacije tužitelja uz prijavu tražbine. S tim u vezi se ističe, a što je i tužitelj naveo u tužbi, tražbine su prijavljene na temelju izvatka otvorenih stavaka kao pravne osnove te su naknadno dostavljene Ponovljene odluke samo dopuna dokumentacije kao dodatni dokaz postojanja te tražbine. I sam tuženik je istaknuo u podnesku, navedene odluke su postojale i prilikom podnošenja prijave tražbine od 16. rujna 2025., a koje su u naknadnom očitovanju 18. prosinca 2025. dostavljene stečajnom dužniku. Dodatno se ističe da tuženik pogrešno navodi da su odluka o povratu 4 i 5 stavljene van snage. Naime, tužitelj je u tužbi istaknuo kako tuženik na odluku o povratu 4 nije niti izjavio žalbu. S druge strane, tužitelj je naveo u tužbi da je Ministarstvo poljoprivrede rješenjem usvojilo žalbu protiv odluke o povratu 5, međutim, istu nije izričito stavilo van snage navedenu Odluku o povratu te nije donesena odluka u ponovljenom postupku. III Navod tuženika kako ni uz prijavu tražbine niti uz tužbu nije dostavio dokaz da je iznose potpore povrat kojih traži zaista isplatio na račun tuženika prije otvaranja stečaja te da se to ne može utvrditi niti iz priloga dostavljenih uz tužbu (pregledi isplata 2017. i 2018.). Tužitelj ističe da je iz tablice pregled isplata za 2017. i 2018. vidljivo koje su potpore i koji iznosi odobreni, ali i isplaćeni tuženiku. Dodatno je tužitelj i bojom istaknuo isplaćene iznose za koje

je kasnije od tuženika tražio povrat odnosno u konačnici potražuje u predmetnom stečajnom postupku. Isplate su se vršile na račun tuženika evidentiranom u upisniku poljoprivrednika. Slijedom navedenog, tužitelj dostavlja i tablicu s prikazom isplaćenih iznosa na račun tuženika u OTP banci u odnosu na potpore po Jedinstvenim zahtjevima za 2017. i 2018. S obzirom da se tuženik prije otvaranja stečajnog postupka nije obraćao tužitelju da mu predmetni iznosi iz ovih potpora nisu isplaćeni, Tužitelj smatra da bi navedena činjenica isplate ovih potpora trebala biti nesporna. U konačnici, tužitelj nema uvid u bankovne izvode tuženika po predmetnom računu te bi u slučaju osporavanja da su mu navedene potpore isplaćene, tuženik trebao dostaviti izvode iz banke u razdoblju datuma navedenih u tablicama isplata za 2017. i 2018. kako bi dokazao da isplate nisu izvršene. U suprotnom se predlaže provesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje na trošak tuženika kako bi se utvrdilo je li tuženik zaprimio navedene iznose. Navod tuženika da je do iznosa tražbine od 17.066,44 eura došlo poravnavanjem, a da tužitelj nije mogao poravnavati jer tražbina nije prijavljena na temelju ponovljenih odluka 1,2 i 3 već odluka o povratu 1,2,3,4 i 5, a koje su odluke stavljene van snage. U odnosu na ovaj navod tuženika, tužitelj ističe da je isti mogao poravnavati iznose na temelju odluka o povratu 1, 2, 3, 4 i 5 budući da su u vrijeme poravnavanja i odluke o povratu i ponovljene odluke bile na snazi. S tim u vezi se ponavlja da protiv odluke o povratu 4, tuženik niti nije izjavio žalbu, a odluka o povratu 5 nije poništena rješenjem Ministarstva poljoprivrede. U odnosu na navod da i sam tužitelj potvrđuje da isplata iznosa tražbine od 27.635,81 eura tuženiku nije izvršena na temelju Odluke o isplati od 25. veljače 2022. na račun tuženika jer je izvršeno interno prebijanje, a prijeboj je valjan način prestanka obveza pa je vršenjem tog prijeboja prestala tužiteljeva tražbina temeljem odluke o odbijanju i povratu. U odnosu na ovaj navod, ističe se da prema Zakonu o poljoprivredi, prijeboj duga odnosno umanjenje isplate se vrši na iznosu koji je odobren za isplatu, a umanjuje se dug koji je ranije evidentiran. Tuženik je nesporno ostvario pravo na potporu na temelju odluke o isplati od 25. veljače 2022. koja bi mu ukupnom iznosu bila isplaćena na račun da nema evidentiranih dugova. Dakle, njegova isplata je iskorištena za naplatu duga i ostatak (ako ga je bilo) usmjeren na račun. Da nije zatvoreno dugovanje onda bi se moglo reći da isti nije zaprimio ta sredstva. Na ovaj način je tuženik zapravo dobio sredstva potpore i zatvorio raniji dug. S obzirom da se zbog otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom utvrdila nepravilnost, izdala se odluka o odbijanju i povratu kako bi se zatražio povrat tog iznosa. Konačno, kada se korisnicima izdaju odluke o povratu, iste se izdaju na osnovu ukupno ostvarenog prava te su dužni vratiti to ostvareno pravo (bilo djelomično ili u cijelosti), bez obzira da li je to ostvareno pravo plaćeno određenom korisniku na račun ili je izvršena kompenzacija/prijeboj. Dakle, sukladno Zakonu o obveznim odnosima te sukladno Zakonu o poljoprivredi, kompenzacija se tretira kao oblik namirenja obveze, odnosno kao plaćanje. U računovodstvenom smislu, kompenzacija se evidentira kao smanjenje obveze i potraživanja. Umjesto da se knjiže dvije odvojene transakcije (uplata i primitak), evidentira se samo razlika. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev.

4. Tuženik u podnesku od 3. lipnja 2026. navodi da iz tužiteljeve prijave tražbine jasno proizlazi na temeljem kojih isprava je podnio prijavu tražbine u zakonskom roku, pa s obzirom da je u prijavi tražbine naveo da istu prijavljuje temeljem odluka kao ovršnih isprava pozvan je isključivo na dopunu prijave dostavom potvrda

pravomoćnosti i ovršnosti odluka temeljem kojih je prijava tražbina podnesena, o čemu se u prilogu dostavlja dokaz- ispis e-maila stečajne upraviteljice tuženika tužitelju od dana 25.11.2025. godine i koja dopuna je zatražena isključivo radi donošenja odluke o tome koga treba uputiti u parnicu radi dokazivanja osporene tražbine/osnovanosti osporavanja. Tužitelj dakle nije pozvan na dostavu drugih odluka niti ikakvih daljnjih očitovanja, koja se u ovom postupku kao niti u stečajnom postupku ne mogu uzeti u obzir kao pravovremeno podnesena prijava tražbine te bi tužitelju trebalo biti poznato da je rok za prijavu tražbine propisan zakonom i radi se o strogom, prekluzivnom zakonskom roku koji se ni na koji način ne može produžiti pa tako ni radnjama stečajne upraviteljice te propuštanje kojeg roka ima određene zakonske posljedice, koje je u ovom slučaju dužan snositi tužitelj. Utoliko su neosnovani navodi tužitelja da je tuženiku nešto isplaćeno temeljem odluka po osnovi kojih je pravovremena prijava tražbine podnesena, jer i sam navodi da su te odluke izmijenjene/ukinute a eventualna plaćanja vršena su temeljem nekakvih drugih odluka. Ponavlja se da sukladno članku 257. Stečajnog zakona, prijava tražbine mora sadržavati pravnu osnovu tražbine, iznos tražbine, naznaku dokaza za postojanje tražbine te naznaku postojanja ovršne isprave, a prijavi se moraju priložiti isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje. Također, prijava podnesena nakon isteka roka za prijavljivanje odbacuje se rješenjem. Prema tome, poziv stečajne upraviteljice od 25.11.2025. nije mogao imati učinak produženja zakonskog roka za prijavu tražbine, niti je mogao omogućiti Agenciji da nakon isteka roka mijenja ili proširuje pravnu osnovu svoje tražbine. Taj se poziv mogao odnositi samo na dopunu ili pojašnjenje već pravodobno prijavljene tražbine, osobito u dijelu dostave potvrda pravomoćnosti i ovršnosti za odluke koje su već bile navedene u prijavi. Po čl. 270. Stečajnog zakona, u parnici se utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, iznosa i isplatnog reda kako je to naznačeno u prijavi tražbine ili na ispitnom ročištu. Upravo iz te odredbe proizlazi da Agencija u ovoj parnici ne može naknadno mijenjati osnovu tražbine niti novim tablicama, izvadcima otvorenih stavki ili naknadno dostavljenim odlukama nadomještati ono što nije uredno i pravodobno prijavljeno. U odnosu na navode tužitelja o isplatama, prijebojima odnosno kompenzacijama, teret dokaza u cijelosti na njemu. Ako tužitelj tvrdi da je došlo do prijeboja, tada mora dokazati postojanje točno određenih uzajamnih, istovrsnih i dospjelih tražbina, izjavu o prijeboju te vezu upravo s onim odlukama i osnovama koje su bile pravodobno navedene u prijavi tražbine. Izvadak otvorenih stavki ne može sam po sebi predstavljati pravnu osnovu za povrat niti zamijeniti odluke kao ovršne isprave, pogotovo ako se naknadno pozivanjem na druge ili ponovljene odluke zapravo mijenja identitet prijavljene tražbine, a dopunsko očitovanje tužitelja u kojem se poziva na neke druge odluke izvan onih navedenih u prijavi tražbine te u konačnici podnošenje ove tužbe temeljem istih tih naknadno dostavljenih odluka predstavlja zlouporabu procesnih ovlaštenja tužitelja da na nezakonit način sanira vlastiti propust da prijavi tražbine u zakonskom roku podnese isprave na kojima se ista, ako postoji, zaista i temelji, protivno čl. 257. i 270. Stečajnog zakona. Ustraje se u cijelosti kod svih navoda iz odgovora na tužbu te je teret dokaza da je na račun tuženika uplatio novac temeljem upravo odluka priloženih prijavi tražbine od dana 19.09.2025. godine na tužitelju i prebacivanje tereta dokazivanja na tuženika kraj stanja stvari kakvo jest nema osnove u zakonu. A tužitelj nikakve isplate tuženiku temeljem odluka priloženih prijavi tražbine od 19. rujna 2025. izvršio nije. Naposljetku, a vezano uz sama plaćanja, tuženik ukazuje na

stav Visokog upravnog suda RH u odluci br. Usoz-62/21-7 od 30. listopada 2023., objavljenu u Narodnim novinama 140/2023. Sporna odluka bila je opći akt Hrvatskih šuma d.o.o. kojom je naloženo retroaktivno obračunavanje i naplata naknade za korištenje šumskog zemljišta evidentiranog u ARKOD sustavu. Sud je zaključio da uprava Hrvatskih šuma nije imala zakonsku ovlast donijeti takav opći akt jer se prava i obveze korisnika mogu utvrđivati samo u odgovarajućem postupku. Odluka je stoga ukinuta. Sud je naglasio da se opći akti ne smiju donositi bez jasne zakonske osnove te da se njima ne mogu retroaktivno nametati obveze. Ova praksa potvrđuje da se odluke donesene bez valjanog pravnog temelja ukidaju i da tužitelj ne može potraživati povrat sredstava koja nikada nisu isplaćena. Predlaže se tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti i tužitelja obvezati na naknadu prouzročenog parničnog troška.

5. Tijekom postupka sud je pročitao rješenje ovog suda, posl. br. St-1366/2025-86 od 16. rujna 2025. (listovi 10. 15. spisa), prijave tražbina (listovi 16. - 20., 40., 42. i 43., 54. – 56. spisa), izvadak iz otvorenih stavki na dan 16. rujna 2025. (list 21. spisa), izvatke otvorenih stavaka (listovi 21. i 22., 44., 46., 104. spisa), odluke Agencije za plaćanje u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju (listovi 23. - 39., 58. – 84., 88. – 92., 154. - - 156. spisa), odluku o odbijanju zahtjeva za isplatu i o povratu sredstava (listovi 48. 52., 94. – 98., 101. i 102. spisa), rješenja Ministarstva poljoprivrede (listovi 106. - 110., 125. – 134., 161. – 166. spisa), tablicu prijavljenih tražbina (listovi 112. – 117. spisa), rješenje ovog suda, posl. br. St-1366/2025-115 od 23. prosinca 2025. (listovi 118. – 124. spisa), pregled isplata po jedinstvenom zahtjevu (listovi 135. – 140., 167. – 172. spisa), odluku o isplati (listovi 141. – 143. spisa), pregled isplata za mjeru ulaganja u fizičku imovinu (listovi 144. i 145. spisa), g-mail (listovi 152. i 153. spisa) te pregled isplata (list 157. spisa).

6. Raspravnim rješenjem od od 12. listopada 2026 (list 187. spisa) sud je odbio daljnje predložene, a neizvedene dokazne prijedloge, kao nevažne, radi utvrđenja odlučnih činjenica. Ovo stoga jer je činjenično stanje bilo u dovoljnoj mjeri utvrđeno u trenutku zaključenja glavne rasprave za meritorno odlučivanje. Tako je sud odbio dokazni prijedlog provođenja financijskog-knjigovodstvenog vještačenja jer se tim vještačenjem u konkretnom predmetu utvrđuje visina dok se ovdje radi o neosnovanosti tražbine, što će biti naknadno detaljnije obrazloženo.

7. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno, tako i sve dokaze zajedno, na temelju odredbe iz čl. 8. Zakon o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 14672025. - dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

8. Prvenstveno valja navesti da je rješenjem ovoga suda posl. br. St-1366/2025-115 od 23. prosinca 2025. (listovi 118. – 124. spisa) tražbina tužitelja, kao stečajnog vjerovnika, utvrđena kao osporena u iznosu od 44.702,25 EUR uz naznaku da je stečajna upraviteljica osporila tražbinu stečajnog vjerovnika. Istim rješenjem upućen je u parnicu protiv stečajnog dužnika, ovdje tuženika, radi utvrđenja osporene tražbine u roku od osam dana od dana pravomoćnosti navedenog rješenja.

Navedeno rješenje objavljeno je istog dana na e-Oglasnoj ploči sudova. Stečajni vjerovnik, ovdje tužitelj, nije se žalio protiv rješenja o upućivanju u parnicu od 23. prosinca 2025. Time je rješenje od 23. prosinca 2025. u odnosu na stečajnog vjerovnika, ovdje tužitelja, postalo pravomoćno 10. siječnja 2026. Tužba je podnesena 16. siječnja 2026. Zbog navedenog, tužba od 16. siječnja 2026. (list 1. spisa) je pravovremena, sve primjenom odredbe čl. 267. st. 1. u vezi s čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", br. 71/2015., 104/2017., 36/2022. i 27/2024. - dalje u tekstu: SZ).

9. Predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenje osnovanim potraživanja tužitelja, kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda, u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, kao stečajnim dužnikom, u iznosu od 43.312,06 EUR.

10. Valja navesti da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (čl. 7. st. 1. ZPP). Svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika (čl. 219. st. 1. ZPP-a). Ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a).

11. Prema odredbi iz čl. 226. SZ-a ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

12. Prema odredbi iz čl. 270. SZ-a u parnici se utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

13. Uvidom u prijavu tražbine stečajnog vjerovnika, ovdje tužitelja, klasa: 423-01/25-01/0001, ur.br. 343-2303/02-25-004 od 19. rujna 2025. (listovi 16. i 17. spisa) vidljivo je da je tužitelj, kao stečajni vjerovnik, prijavio tražbinu u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom, ovdje tuženikom, pa tako:

a) tražbinu u iznosu od 2.661,06 EUR na temelju odluke o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-009 od 24. rujna 2021. sa zateznim kamatama u iznosu od 880,30 EUR,
b) tražbinu u iznosu od 2.221,83 EUR na temelju odluke o povratu klasa: 320-01/17-03/8477731, ur.br. 343-0100/01-21-011 od 19. listopada 2021. sa zateznim kamatama u iznosu od 696,53 EUR,
c) tražbinu u iznosu od 1.442,30 EUR na temelju odluke o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-015 od 26. studenog 2021. sa zateznim kamatama u iznosu od 452,14 EUR,
d) tražbinu u iznosu od 1.709,57 EUR na temelju odluke o povratu klasa: 320-01/18-03/60047, ur.br. 343-0100/01-21-017 od 2. prosinca 2021. sa zateznim kamatama u iznosu od 535,93 EUR,

e) tražbinu u iznosu od 4.923,36 EUR na temelju odluke o povratu klasa: 320-01/18-03/60047, ur.br. 343-0100/01-21-018 od 17. prosinca 2021. sa zateznim kamatama u iznosu od 1.543,42 EUR.

14. Osim prijave na listovima 16. i 17. spisa, kao podnesku, prileži i prijava tražbine na obrascu 16. od 19. rujna 2026. (listovi 18. – 20. spisa). I tu je ponovljeno da tužitelj, kao stečajni vjerovnik prijavljuje tražbinu u iznosu od 17.066,44 EUR, pa tako iznos od 12.958,12 EUR na ime glavnice i 4.108,32 EUR na ime zateznih kamata (12.958,12 EUR + 4.108,32 EUR = 17.066,44 EUR). Navedeno je da tužitelj, kao stečajni vjerovnik, tražbinu prijavljuje na temelju vjerodostojne isprave – izvatka iz otvorenih stavki – dugovanja na temelju odluka o povratu i to jednakih odluka kao u t. 11. pod a) – e).

15. Prijavi je priloženi i izvadak iz otvorenih stavki na dan 16. rujna 2025. (list 21. spisa) u kojem stoji stanje dugovanja tuženika od 12.958,12 EUR na ime glavnice i 4.108,32 EUR na ime zateznih kamata koje teku na pojedinačno specificirane iznos glavnice. Za svaki pojedinačni iznos glavnice te sa njim u vezi zateznih kamata koje teku na taj iznos stoji u samom izvodu iz otvorenih stavi na temelju koje osnove – odluke proizlazi svaki od iznosa pa tako:

a) 320-01/17-03/84731, 343-0100/01-21-009 od 24. rujna 2021.,
b) 320-01/17-03/84731, 343-0100/01-21-011 od 119. listopada 2021.,
c) 320-01/17-03/84731, 343-0100/01-21-015 od 26. studenog 2021.,
d) 320-01/18-01/60047, 343-0100/01-21-017 od 2. prosinca 2021. i
e) 320-01/18-03/60047, 343-0100/01-21-018 od 17. prosinca 2021.

16. Valja navesti da odluke iz prijave odgovaraju, po klasi, ur.br. i danu donošenja, odluka iz vjerodostojne isprave – izvatka otvorenih stavki na dan 16. rujna 2025. – na temelju čega je i prijavljena tražbina u stečajnom postupku. Uz navedeno, odgovaraju i iznosi glavnice, kao i iznosi zateznih kamata te ukupno iskazan iznos. Ukratko, u izvodu iz otvorenih stavki stoji jasna razrada na temelju čega koji iznos tužitelj potražuje od tuženika, konkretno za svaki iznos te sa njim u vezi i zatezne kamate stoji klasa, ur.br. odluke te dan donošenja odluke.

17. Uz prijavu tražbine, tužitelj je priložio i stanje dugovanja u kojem je i opet ponovljeno na temelju kojih točno odluka tužitelj od tuženika potražuje novčanu tražbinu (list 22. spisa).

18. Ujedno je tužitelj priložio i točno te odluke naznačena u prijavi i iskazane na samom izvatku otvorenih stavki te stanju dugovanja, pa tako:

a) odluku o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-009 od 24. rujna 2021. (listovi 23. – 26. spisa),
b) odluku o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-011 od 19. listopada 2021. (listovi 27. – 29. spisa),
c) odluku o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-015 od 26. studenog 2021. (listovi 30. – 32. spisa),

d) odluku o povratu klasa: 320-01/18-01/60047, ur.br. 343-0100/01-21-017 od 2. prosinca 2021. (listovi 33. – 35. spisa) i
e) odluku o povratu klasa: 320-01/18-03/60047, ur.br. 343-0100/01-21-018 od 17. prosinca 2021. (listovi 36. – 39. spisa).

19. Dakle, prijava tražbine od 19. rujna 2025. podnesena je na temelju izvoda otvorenih stavki, stanja dugovanja i odluka tužitelj, pritom točno navedenih odluka po klasi, ur.br i datumu donošenja. Iz izvatka otvorenih stavki i stanja dugovanja jasno je vidljiva razrada svakog pojedinog iznosa dugovanja koji proizlazi i točno pojedine odluke, i opet po klasi, ur.br. i datumu donošenja. Tijekom postupka tužitelj i ponavlja sve navedeno i ističi da je točno takvu prijavu tražbine i podnio u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom, ovdje tuženikom.

20. U stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom, ovdje tuženikom, tužitelj je, kao stečajni vjerovnik, podnio još jednu prijavu klasa: 423-01/25-01/0001, ur.br. 343-2303/02-25-005 od 4. studenog 2025. (list 40. spisa) kojom je prijavio tražbinu u iznosu od 27.635,81 EUR na temelju odluke o povratu klasa: 440-12/21-04-04-01/0497, ur.br. 343-2000-25-022 od 29. rujna 2025.

21. I prijava od 4. studenog 2025. podnesena je na obrascu 16. (listovi 42. i 43. spisa) gdje stoji da ju tužitelj podnosi na temelju vjerodostojne isprave – izvatka otvorenih stavki – dugovanja na temelju odluka o povratu, pa tako odluke klasa: 440-12/21-04-04-01/0497, ur.br. 343-2000-25-022 od 29. rujna 2025. u iznosu od 27.635,81 EUR na ime glavnice.

22. Prijavi od 4. studenog 2025. prileži izvadak otvorenih stavki na isti dan gdje je navedeno da tužitelj ima potraživanje prema tuženiku u iznosu od 27.635,81 EUR na temelju 440-12/21-04-04-01/0497, 343-2000-25-022 od 29. rujna 2025.

23. Jednako stoji i u stanju dugovanja na dan 4. studenog 2025. (list 46. spisa).

24. Znači, i kod druge prijave od 4. studenog 2025. jasno stoji koji iznos tužitelj traži te sa tim u vezi na temelju koje odluke, jasno raščlanjene po klasi, ur.br, i datumu donošenja, kako u prijavi, tako u izvatku otvorenih stavki, stanju dugovanja, a uz sve priložena je i odluke o povratu klasa: 440-12/21-04-04-01/0497, ur.br. 343-2000-25-022 od 29. rujna 2025. (listovi 48. – 52. spisa).

25. Odluke nemaju klauzule pravomoćnosti i ovršnosti, odnosno izvršnosti. Sa navedeni u vezi, tužitelj niti ne tvrdi da se radi o ovršnim ispravama, već piše da tražbine prijavljuje na temelju vjerodostojnih isprava – izvatka otvorenih stavki, stanja dugovanje te pojedinačnih odluka, pa ukupno na temelju odluka:

a) odluke o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-009 od 24. rujna 2021. (listovi 23. – 26. spisa),
b) odluke o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-011 od 19. listopada 2021. (listovi 27. – 29. spisa),
c) odluke o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-015 od 26. studenog 2021. (listovi 30. – 32. spisa),

d) odluke o povratu klasa: 320-01/18-01/60047, ur.br. 343-0100/01-21-017 od 2. prosinca 2021. (listovi 33. – 35. spisa)
e) odluke o povratu klasa: 320-01/18-03/60047, ur.br. 343-0100/01-21-018 od 17. prosinca 2021. (listovi 36. – 39. spisa) i
f) odluke o povratu klasa: 440-12/21-04-04-01/0497, ur.br. 343-2000-25-022 od 29. rujna 2025. (listovi 48. – 52. spisa).

26. Dopisom tužitelja od 18. prosinca 2025. (listovi 54. – 56. spisa) tužitelj odgovara stečajnoj upraviteljici tuženika na traženje potvrde pravomoćnosti i ovršnosti odluka na temelju koji je podnesena prijava tražbine. Tim dopisom tužitelj upućuje na primjenu odredbi Zakona o poljoprivredi. Tužitelj jasno navodi da je protiv svih pet odluka koje su dostavljena uz prijavu od 19. rujna 2025. izjavljene žalbe po stečajnom dužniku i da je drugostupanjsko tijelo usvojilo žalbu i predmete vratilo na ponovan postupak. Tužitelj ističe da su donesene nove odluke sa istim iznosima ali obrazloženije. Navodi da odluka od 29. ožujka 2022. nije stavljena izvan snage (na temelju te odluke nije ni prijavljen tražbina). Ističe da je žalba nije podnesena protiv odluke od 28. lipnja 2022. (prijava nije podnesena na temelju ni te odluke) kao i da je korisnik podnio žalbu protiv odluke od 30. listopada 2025. (prijava nije podnesena i na temelju te odluke). Dalje u dopisu tužitelj jasno navodi odluke na temelju kojih ima tražbinu prema tuženiku, pa tako navodi sasvim druge odluke, od odluka priloženih uz prijavu od 19. rujna 2025. i 4. studenog 2025. i to:

g) odluke o povratu sredstava, klasa: 320-01/17-03/84731, ur. broj 343-0100/01-22-027, s danom 21. siječnja 2023.,
h) odluka o povratu sredstava, klasa: 320-01/17-03/84731, ur. broj 343-0100/01-23-036, s danom 19. kolovoza 2023.,
i) odluke o povratu sredstava, klasa: 320-01/17-03/84731, ur. broj 343-0100/01-232-037, s danom 19. kolovoza 2023.,
j) odluke o povratu sredstava, klasa: 320-01/18-03/60047, ur. broj 343-0100/01-21-017, s danom 28. lipnja 2023.,
k) odluke o povratu sredstava, klasa: 320-01/18-03/60047, ur. broj 343-0100/01-21-018, s danom 29. ožujka 2022.,
l) odluke o odbijanju zahtjeva za isplatu i o povratu sredstava, klasa: 440-12/21-04-04-01/4097, ur. broj 343-2000-25-022 s danom 30. listopada 2025.

27. Uz dopis od 18. prosinca 2025. tužitelj stečajnoj upraviteljici dostavlja i odluku o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-22-027 od 12. kolovoza 2022. (listovi 58. – 62. spisa). Iz obrazloženja navedene odluke vidljivo je da je donesena u ponovljenom postupku te da joj je prethodila odluka o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-009 od 24. rujna 2021. (listovi 23. – 26. spisa), odnosno da je drugostupanjsko tijelo ukinulo odluku od 24. rujna 2021. ni odluka od 12. kolovoza 2022. nema klauzulu pravomoćnosti i ovršnosti. Ujedno, tužitelj dopisu prilaže i odluku o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-23-036 od 28. lipnja 2023. (listovi 66. – 70. spisa). Iz odluke od 28. lipnja 2023. je vidljivo i da je to oluka donesena u ponovljenom postupku nakon što je drugostupanjsko tijelo ukinulo i vratilo na ponovni postupak odluku klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-011 od 19. listopada 2021. (listovi 27. – 29. spisa). Ni odluka od 28. lipnja 2023. nema klauzulu pravomoćnosti i ovršnosti. Također,

prileži i odluka o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-23-037 od 28. lipnja 2023. (listovi 74. – 79. spisa) te je iz nje vidljivo da joj prethodi odluke o povratu klasa: 320-01/17-03/84731, ur.br. 343-0100/01-21-015 od 26. studenog 2021. (listovi 30. – 32. spisa). Odluka od 28. lipnja 2023. nema klauzulu ovršnosti i pravomoćnosti. Nadalje, prileži i odluka o povratu klasa: 320-01/18-03/60047, ur.br. 343-0100/01-21-017 od 2. prosinca 2021. (listovi 82. – 85. spisa), odluka o povratu klasa: 320-01/18-03/60047, ur.br. 343-0100/01-21-018 od 17. prosinca 2021. (listovi 88. – 91. spisa), kao i odluka o povratu klasa: 440-12/21-04-04-01/0497, ur.br. 343-2000-25-022 od 29. rujna 2025. Također, tužitelj stečajnoj upraviteljici dostavlja popis odluka o povratu sredstava izdanih korisniku, ovdje tuženiku (list 102. spisa), kao i izvadak otvorenih stavki na dan 30. listopada 2025. iz kojeg proizlazi potraživanje na ime glavnice od 40.593,93 EUR i 2.718,13 EUR na ime zateznih kamatama. Svako pojedino potraživanje vezano je uz odgovarajuću odluku, pa tako odluku od 12. kolovoza 2022. (nova odluka, od 28. lipnja 2023. (nova odluka), od 28. lipnja 2023. (nova odluka), od 2. prosinca 2021., od 17. prosinca 2021. i 29. rujna 2025. (sve tri tzv. stare odluke). Iznosi glavnice u ukupnosti i zateznih kamata ne slažu se sa izvodima predanim uz obje prijave u stečajnom postupku, a niti se slažu sve odluke tj. tri su stare, a tri nove odluke.

28. Iz rješenja Ministarstva poljoprivrede klasa: UP/II-034-08/22-01/533, ur.br. 525-04/127-23-3 od 21. ožujka 2023. (listovi 106. – 110. spisa) vidljivo je da je drugostupanjsko tijelo usvojilo žalbe korisnika, ovdje tuženika i protiv odluka od 7. srpnja 2021., 28. srpnja 2021., 10. kolovoza 2021., 17. rujna 2021. i 17. prosinca 2021. (ne radi se o odlukama na temelju kojih tj koje su naznačene u izvodu otvorenih stavki).

29. Rješenjem Ministarstva poljoprivrede klasa: UP/II-034-08/22-01/224, ur.br. 525-04/127-22-3 od 6. rujna 2022. (listovi 125. - 128. spisa) usvojena je žalba i poništena je odluka od 24. rujna 2021. (odluka naznačena na temelju koje se prijavljuje tražbina – odluka naznačena u izvodu otvorenih stavki).

30. Rješenjem Ministarstva poljoprivrede klasa: UP/II-034-08/22-01/222, ur.br. 525-04/127-22-2 od 19. listopada 2021. (listovi 129. - 131. spisa) usvojena je žalba i poništena je odluka od 19. listopada 2021.

31. Rješenjem Rješenjem Ministarstva poljoprivrede klasa: UP/II-034-08/22-01/223, ur.br. 525-04/127-22-3 od 25. kolovoza 2022. (listovi 132. - 134. spisa) usvojena je žalba i poništena je odluka od 26. studenog 2021.

32. Odlukom Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, klasa: UP/II-034-08/25-01/701, ur.br. 525-14/111-26-2 od 24. ožujka 2026. (listovi 161. – 166. spisa) odbijena je žalba tuženika i potvrđena odluka od 29. rujna 2025. o odbijanju zahtjeva za isplatu i o povratu sredstava od 29. rujna 2025.

33. S obzirom na to da je odredba iz čl. 270. SZ-a jasna, nedvosmislena i prisilne naravi, to nema mjesta utvrditi osnovanim potraživanje tužitelja koje je prijavljeno u stečajnom postupku na temelju sasvim druge osnove od one koju je tužitelj, kao

stečajni vjerovnik, naveo u prijavi tražbine (to je izvod iz otvorenih stavki na temelju odluka navedenih od a) do f) obrazloženja ove presude), suprotno upiranjima tužitelja. Navedeno je tužitelj trebao i/ili mogao znati (čl. 4. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022. i 156/2022. – dalje u tekstu: ZOO).

34. Stoga je odlučeno kao u t. I. izreke.

35. Sud nije odlučivao o zahtjevu tuženika za naknadu troškova parničnog postupka jer tuženik nije postavio određeni zahtjev. Stoga je riješeno kao u rješenju.

U Zagrebu 29. listopada 2026.

Sutkinja:
Dina Jellin

Dokument je elektronički potpisan:
DINA JELLIN
Vrijeme potpisivanja:
29-10-2026
10:57:01

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D485233373338383138383737 32
L=ZAGREB
S=JELLIN
G=DINA
CN=DINA JELLIN

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dostaviti:
1. tužitelju
2. tuženiku, po stečajnoj upraviteljici
3. kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-3088f-5880e**

Kontrolni broj: **08425-64a2d-0ddde**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DINA JELLIN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.